

Artikel 7.

Søgsmaal angaaende Skadeserstatning maa være anlagt inden to Aar efter Sammenstødet.

For Anlæg af Regressøgsmaal i Henhold til Artikel 4, 3dje Stykke, er Fristen et Aar. Forældelsen løber her først fra den Dag, da Betalingen har fundet Sted.

Det afhænger af den for Domstolen, ved hvilken Søgsmaalet er anlagt, gældende Lovgivning, hvilke Omstændigheder der suspendere eller afbryde Forældelsen.

De høje kontraherende Parter forbeholder sig Ret til ved Lov at fastsætte, at ovennævnte Frister forlænges, naar det Skib, der skal sagsøges, ikke har kunnet beslaglægges paa den Stats Søterritorium, i hvilken Sagsøgeren har sit Hjemsted eller sit Hovedetablisement.

Artikel 8.

Naar Sammenstød er sket, paahviler det enhver af Skipperne, saa vidt det kan ske uden alvorlig Fare for hans eget Skib, dets Besætning og Passagerer, at komme det andet Skib samt dets Besætning og Passagerer til Hjælp.

Han skal ligeledes saa vidt muligt opgive det andet Skib sit eget Skibs Navn og Hjemsted, saa vel som de Steder, hvorfra det kommer, og hvortil det sejler.

Rederen er ikke ansvarlig, blot fordi nysnævnte Bestemmelser ere overtraadte.

Artikel 9.

For saa vidt de høje kontraherende Parters Lovgivning ikke fastsætter Straf for Overtrædelser af den foregaaende Artikel, forpligte de sig til enten selv at træffe de fornødne Foranstaltninger til, at disse Overtrædelser kan straffes, eller for deres lovgivende Forsamlinger at forelægge dertil sigtende Forslag.

De høje kontraherende Parter skal snarest muligt give hinanden Meddelelse om de Love og Anordninger, der allerede ere eller senere maatte blive udstedte i deres respektive Stater for at opfylde den foregaaende Bestemmelse.

Artikel 10.

Nærværende Konventions Bestemmelser berører ikke de i hvert enkelt Land gældende Regler om Begrænsning af Rederes Ansvar, saa lidt som Forpligtelser i Følge Fragtkontrakten eller hvilke som helst andre Kontrakter; dog forbeholder man sig senere at afslutte Konventioner herom.

Artikel 11.

Nærværende Konvention kommer ikke til Anvendelse paa Krigsskibe eller paa Staten tilhørende Skibe, der udelukkende anvendes i offentligt Øjemed.

Artikel 12.

Bestemmelserne i nærværende Konvention skal anvendes over for alle de interesserede, naar alle de paagældende Skibe høre under de høje kontraherende Parters Stater, samt i andre Tilfælde, der maatte være fastsat i vedkommende nationale Lovgivninger.

Det er dog forudsat:

1. at overfor Parter, som høre under en af de ikke kontraherende Stater, kan Anvendelsen af de nævnte Bestemmelser af enhver af de kontraherende Stater betinges af Gensidighed, og
2. at naar alle Parter høre under samme Stat som den Domstol, ved hvilken Sagen er anlagt, skal denne Stats nationale Lovgivning og ikke Konventionen komme til Anvendelse.

Artikel 13.

Nærværende Konvention omfatter ogsaa Erstatning af Skade, som et Skib ved Foretagelsen eller Undladelse af Foretagelsen af en Manøvre eller ved ikke at overholde givne Forskrifter har tilføjet et andet Skib eller Ting eller Personer der om Bord, selv om der ikke maatte have fundet Sammenstød Sted.

Artikel 14.

Hver af de høje kontraherende Parter skal have Ret til efter Forløbet af tre Aar fra nærværende Konventions Ikrafttræden at foranledige en ny Konferencs Sammentræden med det Formaal at undersøge, hvilke Forbedringer der maatte kunne foretages i Konventionen, og navnlig saa vidt muligt at udvide dens Anvendelsesomraade.